

vedtaget i FN's Sikkerhedsråd, så skal sådanne skridt være forankret i FN's Sikkerhedsråd.

Så er det til syvende og sidst en juridisk diskussion, hvori denne forankring skal bestå. Der har der jo i tidens løb været mange forskellige former i FN's Sikkerhedsråd. Men jeg mener, det er afgørende i respekten for international lov og ret, at sådanne skridt er forankret i FN's Sikkerhedsråd.

Kl. 13.25

Villy Søvndal (SF):

Da statsministeren ikke svarede på mit spørgsmål, skal jeg forsøge igen. Jeg kan godt den amerikanske tese om, at det skal være forankret i FN's Sikkerhedsråd. Det var ikke det, der var spørgsmålet til statsministeren.

Spørgsmålet er følgende: Hvis nu USA vælger at konkludere efter våbeninspektørernes rapport den 27. januar, at de finder, det er nødvendigt at gå i krig mod Irak, forudsætter det så, at man vender tilbage til FN's Sikkerhedsråd og der får et ja til at gå i krig, vel vidende at det kan være en besværlig vej, fordi Frankrig, Tyskland og Kina formentlig vil sige nej? Eller kan USA efter statsministerens opfattelse selv fuldstændig frit vælge at fortolke uden om FN's Sikkerhedsråd, at nu er der en situation, der berettiger til krig?

Det er afgørende spørgsmål. Det forstår jeg ikke at statsministeren ikke vil svare tydeligt på. Jeg synes, det er meget nemt at svare tydeligt på.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er en smule i forlængelse af hr. Villy Søvndals spørgsmål. At det skal være forankret i FN er jo en banalitet. Det mener alle jo det skal. Det afgørende spørgsmål er, hvordan det skal være forankret i FN's Sikkerhedsråd, og det er jo derfor, vi kommer til spørgsmålet:

Mener den danske regering, at der ligger et legalt grundlag til at føre en krig udelukkende på 1441, eller mener den danske regering, at der skal en ny sikkerhedsresolution til, før USA kan gå i krig og stadig væk leve op til FN-kravene?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til hr. Holger K. Niensens spørgsmål må jeg jo svare det samme, som jeg nu efterhånden har svaret ganske mange gange, og jeg gjorde det også i svaret på hr. Villy Søvndals spørgsmål, hvor jeg sagde: Samtidig er det klart, at vi først skal tage stilling til, om der er tilstrækkelig juridisk grundlag for en eventuel militær aktion

mod Irak, når vi kender de nærmere omstændigheder for en sådan eventuel beslutning.

Det har bl.a. noget at gøre med, at vi endnu ikke kender rapporten fra våbeninspektørerne, som jo må indgå med vægt, når man skal tage stilling til: Overholder Saddam Hussein Sikkerhedsrådets resolutioner? Hvis ikke, hvor er det så han bryder dem? Og hvad er så det juridiske grundlag?

Hr. Villy Søvndal stiller igen disse hypotetiske spørgsmål om, hvis nu USA gør sådan, eller hvis nu USA gør sådan, hvad vil den danske regering så gøre. Jamen jeg vil overhovedet ikke forholde mig til den slags teoretiske gisninger om, hvad der skal ske, hvis USA beslutter det ene eller det andet.

Vi må jo sige, at USA klart har bekendt sig til FN's bord, ligesom vi har. Det skete bl.a. på FN's generalforsamling i efteråret, hvor præsident Bush jo gjorde det klart, at USA ville forfølge det, der hed det multilaterale spor, FN-sporet. Det er jeg meget tilfreds med, og derfor har jeg ingen grund til at gå ind i spekulationer om, at USA skulle beslutte noget andet.

Så vil jeg minde om, at der jo under alle omstændigheder bliver et møde i FN's Sikkerhedsråd, for FN's våbeninspektører afleverer en rapport den 27. januar, og den skal gøres til genstand for drøftelse i FN's Sikkerhedsråd. Så der bliver et møde i Sikkerhedsrådet.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, statsministeren igen gjorde sig umage med at snakke udenom det centrale spørgsmål, som diskuteres i hele verden i øjeblikket. Det er selvfølgelig ikke, fordi statsministeren ikke kan forstå. Det nægter jeg at tro på. Det er, fordi statsministeren ikke vil svare. Det er så i orden.

For det afgørende spørgsmål er jo i virkeligheden meget enkelt. Statsministeren sagde, at det skal afgøres, om der er det tilstrækkelige grundlag, yes. Hvad er spørgsmålet så? Hvem skal afgøre det? Hvem skal afgøre, om der er det tilstrækkelige grundlag for at føre krig?

Skal én magt afgøre det i en verden, hvor statsministeren, hvilket jeg synes er flot, har argumenteret for international ret, og at magt ikke nødvendigvis er ret? Eller skal det afgøres af det forum, verdenssamfundet har aftalt skal løse konflikter, nemlig FN's Sikkerhedsråd?

Det er ikke et spørgsmål om at tilbagerapportere dertil. Det er et spørgsmål om, hvem der skal tage den aktive beslutning om krig. Og spurgt lidt modsat: Er det ikke også statsmini-